

W czasie wakacji pamiętaj o Bogu.
ON O TOBIE PAMIĘTA.
Jezus czeka na Ciebie
każdego dnia.

BIERMOWANIE 2023

Sakrament bierzmowania

Zamysłów, 4 maja 2023

PARAFIA RZYMSKOKATOLICKA PW. NIEPOKALANEGO POJCZĘCIA NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNY

o. dr Ernest Ogar OFM

Bp Adam Wodarczyk

o. mgr Grzegorz Czepiel

KANCELARIA PARAFIALNA

PONIEDZIAŁKI – po Mszy św. o godz. 8.00 oraz **WTORKI** – po Mszy św. o godz. 18.00

W nagłych sprawach indywidualnych można kontaktować się także telefonicznie.

Telefon: 32 424 94 14

MSZE ŚW. W KOŚCIELE PARAFIALNYM

W tygodniu Msze św. odprawiane są w następującym porządku:

PONIEDZIAŁEK, ŚRODA, PIĄTEK o godz. 8.00; **WTOREK, CZWARTEK** o godz. 18.00.

W weekendy: **SOBOTA** o godz. 8.00 i 18.00; **NIEDZIELA** o godz. 8.00, 10.00, 12.00 i 19.30.

W uroczystości i święta wypadające w tygodniu – zobacz Plan Intencji na bieżący tydzień na stronie internetowej www.niepokalana.rybnik.pl

Serdecznie wszystkich zapraszamy!!!

INFORMACJI KILKA Z ŻYCIA PARAFII

Przez ostatnie dwa miesiące przeżyliśmy w Parafii wiele duchowych wydarzeń. Miesiąc Maj rozpoczął się kolejnym **cyklem maryjnych spotkań**, które zakotwiczone były zasadniczo w adoracji ikon Maryji w różnych Jej tytułach. Ten czas kontemplacji rozpoczęła i zakończyła ikona Jasnogórskiej Pani.

4 maja przeżyliśmy doroczny **odpust ku czci św. Floriana** w kaplicy przy Wodzisławskiej, w czasie którego modliliśmy się za rodziny zamysłowskie, w tym rodziny przeżywające kryzys i rozbitcie. Natomiast o godz. 16.00 w kościele parafialnym miało miejsce **biermowanie młodzieży**. Sakrament przyjęło 33 osoby, w tym 13 dziewcząt i 20 młodzieńców. Ich imiona i nazwiska podamy w listopadowo-grudniowym wydaniu naszej gazetki, przy całorocznych statystykach. W tym numerze publikujemy natomiast kilka zdjęć. Podobnie będzie i z dziećmi pierwszokomunijnymi. Chciałbym przy tej okazji podziękować pani katechetce, Gabrieli Mnich, za pomoc w przygotowaniu dzieci i młodzieży oraz wszystkim rodzicom, którzy zaangażowali się w zorganizowanie tychże uroczystości. Pięknie udekorowany plac kościelny i wnętrze świątyni na Boże Ciało i I komunię św. to jeden z tych elementów, który pomógł niejednej osobie przeżyć celebrowanie liturgiczne w osobliwym klimacie.

Do **I komunii św.** przystąpiło w sumie 23 dzieci, w tym 12 chłopców i 11

dziewcząt. Wbrew opinii niektórych, połączenie uroczystości Bożego Ciała oraz I Komunii św. nie okazało się w żadnym stopniu ani przysłowiową „klapą”, ani umniejszeniem, któregoś z wydarzeń. Wręcz przeciwnie. Warto przypomnieć o fakcie, że wezwaniu naszej parafii związane jest ściśle z objawieniami MB z Lourdes, gdzie wyznała Ona św. Bernadecie Soubirous swoje imię, nazywając siebie „Niepokalane Poczęcie”. To św. Bernadetta swoją I komunię św. przyjęła właśnie w Boże Ciało, 3 czerwca 1858 r.

Chcę także podziękować tym wszystkim, którzy pomogli zorganizować ołtarze podczas Procesji Bożego Ciała. Przypomnę, że w przyszłym roku planujemy pójść nieco dłuższą trasą, ulicami: Franciszkańską, Nacyńską, Dolną, Pod Szybem, Leśną i zakończyć procesję znów na placu kościelnym. Już dziś zachęcam rodziny i osoby indywidualne, do tworzenia grup organizujących przyszłoroczne ołtarze.

Moje uszanowanie i podziękowanie kieruję także do wszystkich uczestników mojej Mszy św. imieninowo-urodzinowej, 24 maja. Liczna obecność wiernych i ich modlitwa, to najlepszy prezent, jaki mogłem otrzymać. Bóg Wam zapłać. To samo tyczy się wszystkich chorych i starszych, których odwiedzamy z sakramentalną posługą w każdy I piątek miesiąca. Niestety dwie osoby spośród nich odeszły w ostatnim czasie, tj. p. Róża Szebera i Zofia Pieter. Niech

dobry Bóg obdarzy je życiem wiecznym. Wszystkim za wszystko bardzo dziękuję.

Pragnę was także zachęcić i zaprosić do udziału w kilku wakacyjnych wydarzeniach.

W niedzielę, **23 lipca**, po każdej Mszy św., będziemy udzielali **błogosławieństwa wszystkim kierowcom** i poświęcimy pojazdy mechaniczne.

26 lipca, we wspomnienie św. Joachima i Anny, będziemy przeżywali **Kościelny Dzień Babci i Dziadka oraz Osób Starszych**. O godz. 8.00 rano zostanie odprawiona za nich Msza św.

1 sierpnia, wieczorem, o godz. 18.00 rozpoczniemy świętowanie naszego franciszkańskiego **odpustu ku czci MB Anielskiej**, zwanego **Porcjunkulą**. Dokładnie przypada on 2 sierpnia, z centralną celebracją o godz. 10.00.

14 sierpnia rano będziemy czcić **św. Maksymiliana Kolbego**, a wieczorem świętować będziemy już uroczystość MB Wniebowziętej. Będziemy modlić się za ojczyznę, a na każdej Mszy św. będzie **poświęcenie bukieć kwiatów i ziół**.

Okres wakacyjny zakończymy świętowaniem tzw. **Dożynek**, czyli **Dniem Dziękczynienia za plony ziemi**. I już teraz zachęcam do udekorowania, jak co roku, ołtarza wdzięczności Panu Bogu z to, że mamy co jeść.

Wszystkim Wam błogosławię +

WASZ PROBOSZCZ ERNEST

Co w numerze:

40. ROCZNICA POŚWIĘCENIA KAMIENIA WĘGIELNEGO ZAMYŚŁOWSKIEGO KOŚCIOŁA.....	5
HOMILIA ARCYBISKUPA ADRIANA GALBASA WYGŁOSZONA PODCZAS INGRESU DO KATEDRY KATOWICKIEJ.	6
"TRZY DNI CIEMNOŚCI" – PRAWDA CZY FAŁSZ?	9
KILKA SŁÓW O „NARZĘDZIU” (II)	10
ZA KOGO RZYKOMY	11
KSIĄŻKI, KTÓRE WARTO PRZECZYTAĆ, ...	18
KSIĄŻKI, KTÓRE WARTO MIEĆ.	18
KORONA DLA KRÓLOWEJ	19
BOŻE CIAŁO 2023 - OŁTARZE	22
PROCESJA BOŻEGO CIAŁA 2023	23
PIERWSZA KOMUNIA ŚW. 2023	24

40. ROCZNICA POŚWIĘCENIA KAMIENIA WĘGIELNEGO ZAMYSŁOWSKIEGO KOŚCIOŁA

Dnia 20 czerwca tego roku mija dokładnie 40 lat od poświęcenia kamienia węgielnego dla naszego kościoła w Zamysławie. Warto przypomnieć, że w 1983 r. dokonał tego sam, dziś już św. Jan Paweł II, na lotnisku w Katowicach, w czasie jego II pielgrzymki do Ojczyzny. Warto też przypomnieć, iż wmurowania kamienia węgielnego, z polecenia biskupa katowickiego dokonał ówczesny proboszcz Zamysłowa, o. Konstanty Saternus. Stało się to 25 listopada 1989 r. Kościół został poświęcony 6 grudnia tegoż samego roku przez abpa Damiana Zimonia.

Obecnie przeżywamy rok duszpasterski, który przebiega pod hasłem: „Wierzę w Kościół Chrystusowy”. Tematem przewodnim jest refleksja nad Kościołem, jego misją oraz umocnienie wiary w Kościół jako wspólnotę wierzących, kroczących razem do domu Ojca. Stawiamy sobie jako główny zamiar uświadomienie sobie, że mimo trudnych spraw, jakich doświadczamy dziś w Kościele, trzeba starać się, mimo wszystko, wierzyć w Kościół i uczyć się wierzyć Kościołowi.

„**Wierzyć w Kościół**” – dlatego, że jest rzeczywistością bosko-ludzką, a więc można powiedzieć, że w pewnym stopniu duchową i cielesną. „**Wierzyć Kościołowi**” natomiast dlatego, że Kościół bazuje na autorytecie samego Boga – Jezusa Chrystusa, a przecież dla nas ludzi wiary to, co mówi Jezus jest i powinno być świętością.

Kamień węgielny, którego 40 tą rocznicę poświęcenia wspomnieliśmy, ma więc swoje podwójne znaczenie: **po pierwsze**, że jest zaczątkiem – pierwszą cegłą

widzialnego – znaku wspólnoty parafialnej, jakim jest ten budynek. Budynek wznoszony rękami Zamysłowian – protoplastów naszej parafii. **Drugie znaczenie** – duchowe – dotyczy każdego z nas. Kamień ten bowiem przypomina nam, każdemu współcześnie żyjącemu i tym, którzy przyjdą po nas, że wszyscy jesteśmy żywymi kamieniami, z których Duch Święty chce budować współczesny Kościół Zamysłowa.

O ile fizyczny kamień stał się znakiem tego sakralnego budynku, o tyle tym pierwszym, widzialnym i jednocześnie duchowym kamieniem węgielnym duchowej świątyni Boga stawał się i staje się każdy proboszcz, który pełni swoją misję w imieniu samego Chrystusa. Warto więc przy tej okazji wspomnieć jeszcze jedną rzecz: a mianowicie warto wspomnieć i pomodlić się w intencji „duchowych kamieni węgielnych, do grona których należeli: o. Pacyfik Gawlik – 6 lat, o. Konstanty Saternus – 7 lat, o. Miron Górecki – 6 lat, o. Igor Bartoszek 2 lata, o. Hadrian Beck – 13 lat i obecny proboszcz, Ernest – od 7 lat.

Warto także wspomnieć tych, którzy projektowali, konstruowali i wznosili tę budowlę, zadbali o jej wyposażenie, poświęcali życie, siły i pieniądze, aby Zamysłów miał swoją część Ziemi Świętej,

aby Zamysłów miał swój znak bliskości Boga.

Poświęcony kamień węgielny przypomina nam o jeszcze jednej ważnej sprawie: abyśmy dołożyli starań, by nie zaprzepaścić dzieła tego pokolenia Zamysłowian, dla których ten budynek, mimo wszystko i mimo niełatwej historii, miał stać się symbolem zjednoczenia lokalnej społeczności.

Wołajmy więc wspólnie do Boga o ducha jedności i Bożego Miłosierdzia. Niech Maryja Niepokalanie Poczęta, Matka Jedności, prowadzi nas we współczesnym budowaniu zamysłowskiego kościoła.

Zapraszamy do adoracji Najświętszego Sakramentu. Każdego dnia kaplica jest otwarta.

O. GRZEGORZ

HOMILIA ARCYBISKUPA ADRIANA GALBASA WYGŁOSZONA PODCZAS INGRESU DO KATEDRY KATOWICKIEJ.

17 CZERWCA 2023 R.

Pax Christi sit semper nobiscum.

Niech pokój Chrystusa zawsze będzie z nami! Siostry i Bracia, pragnę jak najserdeczniej was pozdrowić. Tych, którzy oglądają nas teraz za pośrednictwem środków społecznej komunikacji i tych, którzy zechcieli przybyć osobiście do katowickiej katedry. Szczególnie serdecznie dziękuję tym, którzy, aby tu dzisiaj być, musieli przebyć długą podróż. Wiele to dla mnie znaczy! Dziękuję.

Spotykamy się w katowickiej katedrze, o której nie można powiedzieć, że jest prastara, jak choćby katedra w Poznaniu, czy Gnieźnie. Nie można o niej nawet powiedzieć, że jest stara, jak choćby katedra w Warszawie. Jej budowa została rozpoczęta w 1927 roku, a poświęcona została, w wersji uboższej w stosunku do planu pierwotnego, przez ordynariusza częstochowskiego Zdzisława Golińskiego w roku 1955. Było to w czasie tzw. wysiedlenia biskupów katowickich, którzy zostali zmuszeni przez ówczesne władze do przebywania poza diecezją.

Budowa katedry rozpoczęła się krótko po tym, jak Katowice znalazły się w granicach II Rzeczypospolitej. Jest wielka. Jej wielki rozmiar nie był jednak spowodowany tym, że stanęła pośrodku wielkiego miasta i wielkiej śląskiej aglomeracji. Nie jest wielka także dlatego, że jej projektanci i budowniczowie chcieli pokazać, że co to nie Ślązacy, że jak budować, to na potęgę. Wielkość tej katedry spowodowana była jednym pragnieniem, które zostało uwidocznione w zdaniu zapisanym na jej frontonie: Soli Deo honor et gloria. Tylko Bogu cześć i chwala. Tylko Jemu. Katedra, której zwieńczona krzyżem kopuła jest widoczna nawet z bardzo daleka, choć nie jest już dziś najwyższym budynkiem miasta i ślą-

skiej aglomeracji, właśnie o tym przypomina i o to się dopomina.

O tym przypomina i o to się dopomina nie tylko ten kościół z kamienia, ale przede wszystkim ten, który jest wspólnotą wiary i żywym Ciałem Chrystusa. Kościół przez wielkie „K”. Taki Kościół chciałbym tu na Górnym Śląsku razem z wami tworzyć. Kościół, który ma jednego Pana i który cały jest wychylony w Jego stronę, Kościół, który siebie nie stawia w centrum, nie stawia też w centrum żadnej doczesnej korzyści, nie zasłania, ale odsłania ludziom Boga, którego obraz dla tak wielu jest dzisiaj przysłonięty, zapaćkany, albo nawet całkowicie wymazany z życia.

W tym zdaniu, zapisanym na frontonie naszej katowickiej katedry zawarty jest więc w pewnym sensie niezmiennie aktualny duszpasterski program Kościoła i program każdego biskupa.

Przyznam się wam szczerze, że nie jestem zagorzałym fanem doraźnych programów duszpasterskich. One często ogłupiają, zwalniają z osobistego wysiłku, z kreatywności, zwłaszcza, gdy traktujemy je jak instrukcje. Są też zwykle jakby czymś zewnętrznym, utwierdzając nas w złudnym myśleniu, że oto – opracowując program - odwaliliśmy kawał dobrej roboty i możemy odpocząć. Chrystus nie powiedział przecież: idźcie i piszcie programy. Powiedział: „idźcie i głosćcie”!

Gdybym miał wskazać na jakiś opracowany w ostatnich latach przez Kościół dobry program duszpasterski, to byłby nim ten, który św. Jan Paweł II zawarł w Liście Apostolskim Novo millennio ineunte. Pamiętam, jak niemal już ćwierć wieku temu, gdy zbliżał się wiek dwudziesty pierwszy, oczekiwano, że papież przekaze konkretny i całościowy program dla Kościoła, rozumiany

właśnie jak dokładna instrukcja, który wszystko powie, ustali i załatwi. A papież napisał wówczas ten List, krótki, a przepełniony treścią. A tam i to zdanie: „Nie trzeba (...) wyszukiwać »nowego programu«. Program już istnieje: ten sam co zawsze, zawarty w Ewangelii i w żywej Tradycji. Jest on skupiony w istocie rzeczy wokół samego Chrystusa, którego mamy poznawać, kochać i naśladować, aby żyć w Nim (...) i z Nim przemieniać historię, aż osiągnie swą pełnię w niebiańskim Jeruzalem” (NMI,29).

Tak, to przez Chrystusa, z Chrystusem i w Chrystusie, który jest Królem Wszechświata, a jednocześnie pokornym Sługą wszystkich, wywyższony i unizony, ukrzyżowany i zmartwychwstały, przez tego Chrystusa, Kościół, także Kościół w naszej archidiecezji chce składać Bogu wszelką cześć i chwałę! Soli Deo honor et gloria. To jest nasz program.

To jasne, że taka praca wymaga od naszej wspólnoty wielkiej skromności, cierpliwości, zgody na to, by jak biblijny Król Dawid znosić – czasem słuszne, a czasem niesłuszne – urągania, wymaga uważnego przyjrzenia się dotychczasowej naszej drodze, być może zrewidowania niektórych jej szczegółów, podkreślenia tego co w niej dobre i bezbłędne, ale też analizy popełnionych błędów, wymaga skruchy i odwagi. Przede wszystkim jednak wymaga żywej wiary. Po zdaniu soli Deo honor et gloria zawsze, a dziś szczególnie, trzeba postawić wykrzyknik. Nie znak zapytania i nie wielokropek. Wykrzyknik! Przede wszystkim musimy to zrobić my – duchowni: biskupi, księża, diakoni, zakonnice i zakonnicy. Inaczej okazalibyśmy się ślepych przewodnikami ślepych (por. Mt 15,14).

Niestety, z wielkiego projektu posoborowej wiosny Kościoła, dziś zostało niewiele. Stało się tak głównie z powodu utraty zaufania do naszej wspólnoty i to ze strony wielu ludzi, także, a nawet przede wszystkim tych, którzy byli w jej wnętrzu. Ta utrata zaufania spowodowana została w dużej mierze naszymi – duchownych - grzechami. Od zawsze ludzie świeccy boleli przede wszystkim nad trzema z nich: rozwiązłością, pazoernością i hipokryzją, choć nie zawsze o swym bólu mówili. Dziś już mówią. Kiedy więc Kościół, czy to w osobach duchownych, czy świeckich mówi: *solī Deo honor et gloria*, wielu zdystansowanych do Kościoła powie: „Sprawdzam. Pokażcie mi to”. Przykład! Przykład, a nie wykład!

W Kodeksie Prawa Kanonicznego, tam, gdzie mowa jest o biskupie diecezjalnym, wymienione są trzy oczekiwane jego cechy: miłość, pokora i prostota życia (por. KPK 387). One są dokładnie po przeciwnej stronie trzech wspomnianych wyżej grzechów. Chciałbym taki być. Nie, taki nie jestem. Chciałbym być. Pomóżcie mi. Pomóżmy sobie w tym nawzajem.

Piękny przykład takiej postawy: miłości, pokory i prostoty życia odnajdujemy w Maryi. „Całym swym sercem raduję się w Panu”. To Ona tak mówi. Powtarza słowa starotestamentalnej Anny, które przed chwilą śpiewaliśmy jako psalm responsoryjny. „Moje serce raduje się w Panu, dzięki Niemu moc moja wzrasta” (1 Sm 2,1). „Ogromnie weselę się w Panu – powtarza Maryja za prorokiem Izajaszem – dusza moja raduje się w Bogu moim” (Iz 61,10).

Gdy nie ma przy Niej Chrystusa – boli Ją serce! Ten serdeczny ból sprawia, że natychmiast podejmuje decyzję, by szukać Chrystusa, niezależnie od czekających ją trudów. Tę decyzję szybko wcieliła w życie. Szuka Chrystusa tak długo aż Go znajdzie. Serce Maryi to jest też serce kontemplatywne, nieustannie medytujące Boże natchnienia, serce rozeznające, uważne i pełne pokoju (por. Łk 2,41-51). Błogosławiona jesteś Maryjo, bo zachowałaś słowo Boże i rozważałaś je w sercu swoim.

Bardzo się ucieszyłem, że ten ingres wypadł w dniu, w którym w Kościele, tuż po uroczystości Najświętszego Serca Pana Jezusa, czcimy Niepokalane Serce Maryi. „Ono - jak powiedział św. Jan

Paweł II w sanktuarium fatimskim na zakopiańskich Krzeptówkach – zostało otwarte dla nas na Kalwarii słowami umierającego Jezusa (...). Pod krzyżem – mówił wtedy papież – Maryja stała się Matką wszystkich odkupionych przez Chrystusa ludzi. Przyjęła w swoją macierzyńską opiekę Jana i przyjęła każdego człowieka. Odtąd największą troską Jej Niepokalanego Serca jest wieczne zbawienie wszystkich ludzi”.

Tak, wszystkie uczucia Serca Maryi, które kiedyś były nakierowane na Jezusa, zostały przekazane nam. Jesteśmy tak kochani przez Maryję, jak kochany przez nią był sam Jezus. Jesteśmy tak blisko Niej, jak blisko był On, wtedy, gdy nosiła Go pod swoim sercem, gdy jedno serce ożywiało dwa serca. Jesteśmy tak bliscy Jej, jak blisko był Jezus w chwili narodzenia i przez całe ziemskie życie. Nikt z ludzi tak szczerze jak Ona nie powiedział nigdy: *solī Deo honor et gloria*, nikt tak wiernie jak Ona tego nie zrealizował i nikt tak dobrze jak Ona tego nas nie nauczy.

Jedna z mszalnych prefacji o Matce Bożej powie, że ona „wzięła za swoje dzieci wszystkich ludzi, którzy przez śmierć Chrystusa narodzili się do życia wiecznego”. Wzięła nas za swoje dzieci i prosi, abyśmy także my zrobili to, czego chciał umierający Chrystus, abyśmy my wzięli Ją za Matkę, abyśmy powierzyli się Jej Niepokalanemu Sercu, czyli Jej samej, bo kiedy mówimy o Sercu Maryi, rzecz jasna nie myślimy o mięśniu zapewniającym obieg krwi w organizmie, tylko o Niej. A więc byśmy powierzyli się Jej by móc wytrwać także w naszym „fiat”!

Powierzyć się Sercu Maryi, to przyjmując Ją, Jej sposób myślenia i postępowania. Jej wiarę, wierność i mężność, to skorzystać z czystości Jej Serca, z tego, że Jej Serce zawsze było wolne od grzechu, nigdy nie dało się zwieść kusieliowi. Powierzyć się Jej Sercu, to - jak powiedział kard. Ratzinger, późniejszy papież Benedykt XVI - „zbliżyć się do takiej postawy, w której fiat – bądź wola twoja – staje się centrum życia”. Zapamiętajmy to zdanie. Jest bardzo mądre i piękne: powierzyć się Niepokalanemu Sercu Maryi, to zbliżyć się do takiej postawy, w której fiat – bądź wola twoja – staje się centrum życia.

„Moje Niepokalane Serce będzie waszą drogą i ucieczką” powiedziała Ma-

ryja do fatimskich dzieci i mówi to samo do nas. Jest drogą i ucieczką: drogą do wytrwałej wiary w Boga i ucieczką przed tym, co nie-Boże, ucieczką przed tym wszystkim, co od Boga oddala.

Siostry i Bracia, jak widzicie prezbiterium naszej katowickiej katedry jest zbudowane na planie koła. W jego centrum jest ołtarz, z górującą nad nim potężną rzeźbą Chrystusa Króla. Ołtarz też jest okrągły, częściowo wykonany – co symboliczne i wymowne – z węgla. Jego kolistość jest zaproszeniem do wspólnoty. Do bycia razem. Wokół Chrystusa. Przy okrągłym stole nie ma pierwszych miejsc, miejsc szczególnie wysuniętych, wskazanych dla utytułowanych. Wszyscy są jakby pierwsi. Wszyscy są ważni.

Wszyscy więc jesteśmy zaproszeni do budowania wspólnoty lokalnego Kościoła. Chciałbym ją budować z księżmi biskupami, zarówno biskupami seniorami: Damianem i Wiktorem (którym bardzo serdecznie dziękuję za wszystko, co dla naszego Kościoła zrobili dobrego, w czasie, gdy mu przewodzili), jak i z biskupami współpracownikami: Markiem, Grzegorzem i Adamem.

Te wspólnotę chciałbym przede wszystkim budować z księżmi. Gdy byliśmy na spotkaniu z papieżem Franciszkiem, w ramach ad limina, Ojciec święty wyraźnie i niejednokrotnie nam mówił o tym, jak ważna jest komunია biskupa z księżmi. „Ksiądz jest dla swoich wiernych, a biskup jest dla swoich księży”, mówił Franciszek.

Kodeks Prawa Kanonicznego wyznacza biskupowi diecezjalnemu bardzo trudne zadanie. Winien on, mówi Kodeks „otoczyć szczególną troską prezbiterów, których powinien wysłuchiwać jako pomocników i doradców, stać na straży przysługujących im uprawnień oraz troszczyć się o to by wypełniali właściwe ich stanowi obowiązki i mieli do dyspozycji środki oraz instytucje potrzebne do rozwoju życia duchowego i intelektualnego” (KPK 384). Czy temu podołam?

Drodzy Bracia, moi Bracia, wciąż mało się znamy. Dziękuję wam, że choć jestem spoza was, przez minione prawie półtora roku nie daliście nigdy mi odczuć, że jestem obcy. Tak jak o to prosiłem już wielokrotnie, proszę i teraz, byśmy nie zachowywali się wobec siebie jak w teatrze kukiełek, by jak naj-

więcej w naszych relacjach było rozmowy, a nie mowy, więcej spotkania niż udawania. Jasne, że nie da się każdemu dogodzić, zresztą nie o dogadzanie tu przecież chodzi. Bądźmy jednak wobec siebie szczerzy. Razem szukajmy odpowiedzi na tak wiele pytań zaczynających się od słowa: „jak?”, które ostatecznie sprowadzają się do tego najważniejszego: jak zapewnić skuteczne działanie Kościoła w archidiecezji tu i teraz, w czasach, warunkach i okolicznościach, w których nas Bóg postawił?

Chciałbym wam bardzo podziękować za waszą pracowitość i gorliwość. Za każdy gest, w którym jasno byliście dla mnie przykładem tego, że soli Deo honor et gloria! Sobie i wam dedykuję przepiękne słowa św. Bonifacego, biskupa: „Kościół, pisał, jest jakby wielką łodzią płynącą po morzu tego świata. Gdy uderzają weń liczne fale doświadczeń, nie wolno jej porzucać. Ja „bardzo chciałbym opuścić ster Kościoła, który mi powierzono, gdybym tylko znalazł usprawiedliwienie w przykładzie Ojców lub w słowach Pisma świętego. Stójmy zatem mocno przy sprawiedliwości, przygotujmy się na doświadczenia, abyśmy otrzymali pomoc od Pana i wołajmy do Niego: Panie, Tyś dla nas ucieczką z pokolenia na pokolenia”.

Cieszę się, że są tu dziś także księża z diecezji gliwickiej i opolskiej, a więc z naszej metropolii, z archidiecezji poznańskiej, z innych diecezji i zakonów. Bardzo cieszę się obecnością księży z diecezji ełckiej, w której spędziłem dwa niezapomniane lata.

Chciałbym szczególnie serdecznie pozdrowić tych braci - księży, którzy teraz przeżywają rozmaite udręki ciała, psychiki i ducha. Którzy cierpią. Dziękuję za wasze czasem szeptane, a czasem całkiem milczące „fiat”. Nigdy jeszcze nie miało ono takiej wartości jak teraz.

Pewnie możecie dziś powtarzać za Norwidem: „Źle, źle zawsze i wszędzie Ta nie czarna się przędzie: Ona za mną, przede mną i przy mnie, Ona w każdym oddechu, Ona w każdym uśmiechu, Ona we łzie, w modlitwie i w hymnie...”

Norwid wiedział o czym pisze, bo sam zmagał się z ciężką depresją, boleśnie doświadczając jej skutków i to ponad sto lat przed pojawieniem się pierwszych leków antydepresyjnych. Wiem, że waszego załamania sobie nie wymyśl-

liliście, że nie wmówiliście sobie psychicznego i duchowego cierpienia. Wiem, że to nie tylko weltschmerz i spleen. Domyślam się, że jeśli was stać jeszcze na brewiarzowe hymny, modlitwy i łzy, to one są pełne czarnej nici. Mam nadzieję, że spotkacie obok siebie takich ludzi, którzy przeplotą was jasną nicią dobra, przyjęcia, zrozumienia i akceptacji (...)

Przy naszym wspólnym stole jest wiele miejsca dla zakonnic i zakonników. Jestem szczęśliwy i dumny, że mogłem wzrastać w pallotyńskiej rodzinie i dziękuję Bogu dziś za św. Wincentego Pallottiego i charyzmat, który wzbudził w jego sercu. Dziękuję Stowarzyszeniu Apostolstwa Katolickiego, że mnie przyjęło, wychowało i pokazało mi piękny Kościół. Dziękuję pallotyńkom i pallotyńkom tu dziś obecnym. (...)

Do wspólnego stołu zapraszam wszystkich świeckich. Miałem w minione miesiące wiele pięknych okazji do spotkań z wami. Wielokrotnie doświadczyłem jak ważne jest dla was realizowanie pierwszego i najważniejszego z powołań, jakie mamy w Kościele, czyli powołania do świętości. Ono jest przed powołaniem do kapłaństwa, do życia zakonnego, do małżeństwa, czy przed powołaniem do życia w pojedynkę. Tego powołania nie trzeba rozeznawać. Ono nas wszystkich łączy w Kościele. Otrzymaliśmy je na chrzcie świętym, a w pełni wypełnimy je wówczas, gdy razem z Maryją będziemy wiekiście zjednoczeni z Chrystusem.

Nie istnieje Kościół dla świeckich. Istnieje tylko Kościół ze świeckimi. Czas więc już przestać mówić o synodalności, czas ją praktykować. Czas przestać opowiadać, co też w Kościele możemy ze świeckimi zrobić, a czas to robić. Czas powierzyć ludziom świeckim rzeczywistą odpowiedzialność za wiele spraw Kościoła. Mają kompetencje, mają doświadczenie i kochają Kościół. Kiedyś w jednym z wywiadów wyraziłem wątpliwość, czy aby na pewno w Kościele w Polsce musi być tylu księży dyrektorów. Niektórzy księża mieli potem o to do mnie pretensje. Nadal jednak tak uważam. To nie herezja, zwłaszcza dzisiaj, gdy w Seminariach jest tyle pustych miejsc. Świecki w konfesjonale i przy ołtarzu księdza nie zastąpi, ale przy niejednym biurku już tak! Służmy sobie nawzajem tym darem, jaki każdy otrzymał (por. 1P 4,10). Każdy w Koś-

ciele coś dostał i każdy w życiu coś dostał. Najpierw samo życie, dar pierwszy, szczególny i niepowtarzalny. A potem kolejne talenty, jak w słynnej ewangelicznej przypowieści (por. Mt 25,14-30). Ktoś taki talent, ktoś inny, ktoś jeszcze inny. Jeden dotychczas rozpoznał ich więcej, inny mniej. Nie ma jednak nikogo, kto nie dostałby nic i nie ma nikogo, kto dostałby wszystko. Potrzebujemy siebie nawzajem. Ofiarowujemy więc sobie siebie. Miejmy dla siebie cierpliwą miłość – jak powiedział nam przed chwilą św. Piotr. Ona jest ratunkiem wobec wielu naszych grzechów. Okazujemy ją sobie bez szemrania.

Mówiąc o ludziach świeckich, chciałbym też zobaczyć tych, których dziś nie ma nie tylko w pierwszej, ale w żadnej kościelnej ławce. W dwukrotnie już wspomnianym Kodeksie Prawa Kanonicznego powiedziane jest, że biskup ma swoją pasterską posługę spełniać wobec wszystkich wierzących poświęconych jego pieczy, także wobec niepraktykujących (por. KPK 383). Niestety, jakby nie liczyć, niepraktykujących w naszej archidiecezji jest więcej niż praktykujących!

Drogi Siostry, Drodzy Bracia, z różnych powodów oddaliliście się od wspólnoty Kościoła, choć nie od wiary! Rozumiem was, jakiegokolwiek były szczegółowe powody tego oddalenia. Jeśli to z powodu naszych grzechów, przebaczenie nam. Mam nadzieję, że wasze odejście od Kościoła nie jest bezpowrotne!

Do tej wspólnoty chciałbym zaprosić także władze państwowe, samorządowe i lokalne. Dziękuję za dzisiejszą obecność. Mam nadzieję, że będziemy dobrze współpracować dla dobra człowieka. Ten człowiek jest diecezjaninem i obywatelem. Ale to jest ten sam człowiek. Nigdy Kościół nie powinien wykorzystywać władzy świeckiej, ani władza świecka nigdy nie powinna wykorzystywać Kościoła, ale współpracować powinni zawsze. Oby nam się to udało. Wszyscy pewnie bolejemy z powodu dwóch Polsk w Polsce. Coraz bardziej oddalonych od siebie, coraz bardziej napiętych. Każda ma swoje poglądy, swoje postulaty, swoich liderów. To jest normalne. Szkoda jednak, że jedna Polska nie umie się spotkać z drugą. Przed laty Kościół pomógł zbudować okrągły mebel przy którym usiedli ludzie z bardziej jeszcze odległych ideowo światów. Nie wiem, czy dziś Kościół w Pol-

se byłyby w stanie to zrobić. Nie ma już takiego autorytetu i takiej siły. Poza tym przez wielu kojarzony jest tylko z jedną z tych Polsk. Trzeba jednak próbować robić wszystko co możliwe. Tam, gdzie nie uda się zbudować mostu, zbudować przynajmniej kładkę, albo ponton. Coś. Cokolwiek. Próbować pomóc pozyskiwać, to, co poprute, posklejać, to co połamane, pozblizać to, co pooddalone.

Do wspólnej drogi zapraszam także chrześcijan z innych wyznań, a także siostry i braci, wyznawców judaizmu, islamu oraz innych religii. Wiele wspólnych etapów życiowej drogi możemy przejść także z tymi, którzy w ogóle nie wierzą w Boga, którzy gdzie indziej szukają pocieszenia, sensu i motywacji dla swoich wyborów. Patrzymy na to co nas łączy i co możemy zbudować razem.

Siostry i Bracia, „jesteśmy karłami, którzy wspięli się na ramiona olbrzymów. W ten sposób widzimy więcej i da-

lej niż oni, ale nie dlatego, ażeby wzrok nasz był bystrzejszy lub wzrost słuszniejszy, ale dlatego, iż to oni dźwigają nas w górę i podnoszą o całą gigantyczną wysokość”. To słynne zdanie św. Bernarda przypomina mi się, gdy w korytarzu naszej kurii spoglądam na portrety biskupów. Tytu tam olbrzymów z kardynałem Augustem Hlondem na czele. Przewodzili Kościołowi w archidiecezji i w innych miejscach, do których stąd zostali posłani. Ich odwaga i wiara, nadzieja i pasterska miłość dziś dźwigają mnie w górę. Tytu z nich, absolutna większość, mówili i mówią: *soli Deo honor et gloria*. Bogu za nich dziękuję. Dziękując raz jeszcze wam za przybycie, pokornie proszę o modlitwę. Gdy zmarły niedawno papież Benedykt XVI, jeden z moich największych duchowych przewodników, konsekrował przed laty słynną Sagrada Familia w Barcelonie powiedział: „konsekrując

tę wspaniałą świątynię, proszę jednocześnie Pana naszego życia, aby z tego ołtarza (...), spłynęła nieustanna rzeka łaski i miłości na to miasto (...) i jej ludzi oraz na cały świat. Niech te płodne wody wypełnią wiarą i żywotnością apostolską ten Kościół diecezjalny, jego pasterzy i wiernych”. Dziś przy tym ingresie zapożyczam te słowa od Wielkiego Papieża i proszę o to samo: aby z tej świątyni, z tej wielkiej katedry, nieustannie spływała rzeka łaski na Katowice, na całą archidiecezję, na umęczoną wojną Ukrainę i na cały świat. Niech modli się o to Najświętsza Panna Maryja, Pani z Piekar i z Pszowa, św. Józef, Przemożny Opiekun Kościoła, św. Jacek, św. Wincenty Pallotti i nasi błogosławieni śląscy księża: bł. ks. Józef Czempiel, bł. ks. Emil Szramek i beatyfikowany niedawno bł. ks. Jan Macha!

Soli Deo honor et gloria. Amen!

"TRZY DNI CIEMNOŚCI" – PRAWDA CZY FAŁSZ?

"Trzy Dni Ciemności" to coraz częściej pojawiający się temat wśród katolików. Co to takiego? To zapowiedź pewnego krótkiego okresu mającego nastąpić przed ponownym przyjściem Jezusa - Paruzją - wyjątkowego czasu, w którym byłby to czas na nawrócenie. To częsty temat, który wraca wśród niektórych objawień prywatnych i wydaje mi się, że zdobywa coraz większą popularność. Według tych objawień na "Trzy Dni Ciemności" trzeba się przygotować w jakiś cudowny sposób mając olej, mając jakiś poświęcony obraz, wodę święconą i pszczele woskowe świece. Zwolennicy tej teorii powołują się na teksty bł. Anny Marii Taigi, św. o. Pio i św. Faustyny Kowalskiej. Czy ci święci naprawdę mówią tym wydarzeniu? Merytoryczną analizę proroctw dotyczących „trzech dni ciemności” przeprowadził, znany również w naszej parafii, o. Wit Chlondowski. Swoje konkluzje przedstawił na swoim kanale

w Youtube. Można ją znaleźć w linku: <https://www.youtube.com/watch?v=Nhvyw9wC1Ik>. Bardzo serdecznie polecam kanał o. Wita. Według jego opinii wyrażonej po sprawdzeniu tekstów i przepowiedni świętych i błogosławionych stwierdził, że nigdy oni nie napisali nic o „trzech dniach ciemności”. Bł. Anna Maria Taigi była osobą niepiśmienną dlatego nie mogła nic napisać na ten temat. W materiałach z procesu beatyfikacyjnego też na ten temat nie ma śladu. Czyli powoływanie się na proroctwa błogosławionej w kontekście tego tematu są zwykłym fałszerstwem. A św. O. Pio? W przestrzeni wirtualnej krąży rzekomy list św. o. Pio napisany do komisji z Herresbach. Ten „dowód” jest również fałszywy. Trzecim „dowodem” ma być punkt 83 Dzienniczka św. siostry Faustyny Kowalskiej. Sięgnijmy do źródła: „83. Napisz to: nim przyjdę jako Sędzia sprawiedliwy, przychodzę wpierw jako Król miłosierdzia. Nim

nadejdzie dzień sprawiedliwy, będzie dany ludziom znak na niebie taki. Zgaśnie wszelkie światło na niebie i będzie wielka ciemność po całej ziemi. Wtenczas ukaże się znak krzyża na niebie, a z otworów gdzie były ręce i nofi przebite Zbawiciela, będą wychodziły wielkie światła, które jakiś czas będą oświecać ziemię. Będzie to na krótki czas przed dniem ostatecznym.”

Trzeba mieć wielką wyobraźnię żeby z tego fragmentu dzienniczka doczytać się o „trzech dniach ciemności”. Należy jednoznacznie stwierdzić, że cała teoria o tych dniach jest jednym wielkim fałszerstwem. Na zakończenie chciałbym zacytować ks. prof. Mariusza Rosika: *«Kto boi się diabła, nie boi się Boga; kto boi się Boga, nie boi się diabła».*

DAMIAN DĘBSKI
damiandebski@wp.p

KILKA SŁÓW O „NARZĘDZIU” (II)

Kolejnym z przymiotów narzędzia Maryi wymienianych przez Ojca Kantenicha jest **Głębokie związanie z Maryją**. Jako ludzie zostaliśmy przez pana Boga stworzeni do życia we wspólnocie. Każdy z nas pozostaje w relacjach, więziach rodzinnych, niektórzy w małżeńskich, rodzicielskich. Pan Bóg w swej wszechmocy i dobroci, powołał każdego z nas do tworzenia więzi. Więzy tworzymy poprzez bycie razem, poprzez wspólne spędzanie czasu, poprzez osobisty kontakt. Maryja jest tą, która uczy nas budować więzi z Bogiem, a przez to także z innymi ludźmi. Pokazuje nam na czym polega prawdziwa jedność. Budując głęboką więź z Maryją, pozwalamy Jej, by prowadziła nas, ofiarowała naszą miłość ku Niej, swemu Synowi, Bogu w Trójcy Jedynemu. Gdy budujemy z kimś więź, gdy nam na kimś bardzo zależy, wówczas nie wystarczają nam krótkie, epizodyczne spotkania. Szukamy sposobności, by być z osobą dla nas ważną jak najdłużej i jak najczęściej. Naszą głęboką więź z Maryją budujemy głównie przez modlitwę. Maryja pokazuje nam, że modlitwa powinna być głównym źródłem szukania woli Pana Boga w naszym życiu, bo przez modlitwę słuchamy, nawiązujemy prawdziwą relację miłości, głębokiego zaufania i wierności w stosunku do Pana Boga. Modlitwą powinien być przepełniony cały nasz dzień. Modlitwą mogą być chwile milczenia, nasza praca, którą wykonujemy sumiennie, przygotowanie obiadu, przekopanie ogródka, czas jazdy samochodem, czy stanie w korku. Chodzi o dyspozycję serca, o otwartość serca na Boga. Maryja Wielka mistrzyni modlitwy ukazuje nam jak żyć modlitwą pełną uwielbienia Bo-

ga, dziękczynienia Mu oraz trwania w postawie nieustannej, pełnej czci adoracji. Maryja uczy nas także wartości i znaczenia modlitwy błagalnej. Dzisiejszy człowiek niejednokrotnie zapomina nie tylko o dziękczynieniu, pokucie i umartwieniu, ale także o prośbie, przez co staje się zupełnym przeciwieństwem postawy Matki Bożej. Prośmy Maryję by uczyła nas prawdziwej modlitwy, by nasza rozmowa z Bogiem była przepełniona ufnością do Niego. Niech będzie świadomym oddaniem Bogu naszego życia. Wtedy On nas będzie prowadził do świętości, przez zwykłe codzienne dni. Najważniejsze jest, abyś w swoim życiu zawsze, wszystko robił z Bogiem. I tego uczymy się od Maryi. Kolejnym sposobem na budowanie głębokiej więzi z Maryją jest nasza obecność w Jej domu. Maryja czeka na nas w wielu miejscach w Polsce, w których znajdują się miejsca Jej kultu i sanktuaria. Także nasze szensztackie- najbliższe nam Sanktuarium mieści się w Zabrzu Rokitnicy. Pamiętajmy także, że Maryja jest zawsze tam gdzie jej Syn w każdym kościele, gdzie sprawowana jest Eucharystia. Kolejną cechą charakteryzującą narzędzie w rękach Maryi jest **Głębokie zaangażowanie**.

Ruch Szensztacki jest ruchem głęboko apostołskim. Doskonale narzędzie w dłoniach Maryi, odrywa się całkowicie od siebie, od swej woli, by poprzez dobrowolną decyzję i dłoń Maryi oddać się Bogu i jego dziełu. Wielką przeszkodą dla apostołskiego zaangażowania człowieka jest i pozostanie chora wola własna. Narzędzie w dłoniach Maryi rezygnuje z samodzielnych planów apostołskich. W ruchu szensztackim, przejawia się to zasadą, że najpierw każde działanie musi być omodlone, wypracowane duchowo, a dopiero następnie zrealizowane. Najpierw odczytujemy i rozeznajemy wolę Bożą

w danej, konkretnej sprawie, a dopiero później przystępujemy do aktywności. Narzędzie w dłoniach Maryi angażuje się zawsze całym sobą w realizację zadania, które Pan Bóg przed nim stawia niezależnie od jego wielkości, tak, aby każdego wieczora móc Zbawicielowi powiedzieć za pośrednictwem Maryi – wypełniłem dzieło, które dałeś mi do wykonania.

Głębokie zaangażowanie i gorliwość apostołska jest również wypuklona w wykładzie o. Kantenicha z 19 kwietnia 1914 r.: *„Obraz Matki Bożej dominuje wprawdzie w kaplicy, nie stanowi jednak jej punktu centralnego, jej ośrodka. Jest nim jedynie i wyłącznie tabernakulum i mieszkający w nim Jezus Chrystus (...). My poświęcamy się bez zastrzeżeń Najświętszej Dziewicy, aby Ona zaprowadziła nas do swego Boskiego Syna (...). Czy moglibyśmy życzyć sobie i wybrać lepszą Przewodniczkę niż Ona?... Maryja prowadzi nas. Nie niesie na rękach. Nie chce wychowywać w gnuśnej bierności. Na to droga, która pokazuje nam doświadczoną ręką, jest zbyt stroma i kamiennista. Nie, Jej działalność polega na tym, że Ona wszystko, co w nas nazywa się rycerskością i męskością, przywołuje na pierwszy plan i doprowadza do najpełniejszego rozwoju. Dopiero tam, gdzie nasze siły przy najlepszej woli rzeczywiście nie wystarczają, tam Ona pomaga nam wybrnąć z trudności. (...) Aby być drugim Chrystusem, musimy dążyć do tego, aby z gorliwym dążeniem do doskonałości łączyć płomienne usposobienie apostołskie.”* [cdn]

(BTK)

Bibliografia:

1. Magdalena i Dominik Szczudrawa : „Maryjo przejdź w nas przez nasze czasy-przymioty naszego oddania się Maryi jako narzędzie.” Jasna Góra 2016; 2. O. Józef Kantenich: „Narzędzie w dłoniach Maryi.”; 3. 200 pytań o Szensztat

ZA KOGO RZYKOMY

INTENCJE I PORZĄDEK NABOŻEŃSTW

Intencje i plan nabożeństwu podany w gazecie ma charakter informacyjny i orientacyjny.
Może on ulegać zmianie w przypadkach nieprzewidzianych wcześniej.
 Najbardziej aktualne będą informacje podawane na bieżąco w gablocie zewnętrznej, stronie internetowej i ogłoszeniach parafialnych.

LIPIEC 2023

I SOBOTA, 1 lipiec – św. Ottona

8.00	1. W intencji miejscowej wspólnoty FZŚ – <i>po Mszy św. spotkanie w refektarzu klasztornym</i>
	2. W intencji Braci i krewnych, ofiarodawców, dobroczyńców i współpracowników parafii i klasztoru, grup parafialnych i Rady Duszpasterskiej, wszystkich chorych i starszych wiekiem parafian, których odwiedzamy z posługą sakramentalną – od Franciszkanów z Zamysłowa (7/12)
	<i>RÓŻANIEC WYNAGRADZAJĄCY NIEPOKALANEMU SERCU NMP</i>
18.00	1. Za ++ rodzeństwo Łucję, Elżbietę i Stanisława Paszenda
	2. Za + Alicję Potempa w rocznicę śmierci

NIEDZIELA, 2 lipiec

8.00	Za ++ Martę i Józefa Tkocz oraz syna Romana
10.00	Za ++ Irenę i Joachima Porwoł, ich rodziców oraz Stanisława Sobika
12.00	JUBILEUSZOWA: W intencji Juliana Moroń , naszego „ministranta seniora”, w 25 rocznicę urodzin, w podziękowaniu za dar życia i wszelkich łask, z prośbą o obfitość Bożych darów na dalsze lata; zdrowie, dary Ducha Świętego, opiekę Matki Najświętszej i błogosławieństwo Boże dla całej rodziny – TD
19.30	Za ++ Marię i Wacława Zasadów i rodziców z obu stron

PONIEDZIAŁEK, 3 lipiec – św. Tomasza, apostoła

8.00	1. Za + Elżbietę Szumbera – greg. 1.
	2. Za ++ Zalecanych (<i>Ks. 8/10</i>)

WTOREK, 4 lipiec – św. Elżbiety Portugalskiej

18.00	1. Za ++ Annę i Ryszarda Zieleźny i rodziców z obu stron
	2. Za + Elżbietę Szumbera – greg.
	<i>Modlitwa za wstawiennictwem św. Antoniego Padewskiego</i>

ŚRODA, 5 lipiec – św. Antoniego M. Zaccarii i św. Marii Goretti

8.00	1. Za + Elżbietę Szumbera – greg.
	2. Za ++ Mirosława Niewrzół, ojca Longina i córkę Lidię

I CZWARTEK, 6 lipiec bl. Teresy Ledóchowskiej

Ad lib.	(w kaplicy klasztornej) Za + Elżbietę Szumbera – greg.
18.00	1. O nowe powołania do służby kapłańskiej i życia zakonnego (<i>R.Sz.</i>)
	2. Za + Rajmunda Gaszka w 1 rocznicę śmierci
	<i>Nabożeństwo pierwszoczwartkowe</i>

I PIĄTEK, 7 lipiec

8.00	1. Za + Elżbietę Szumbera – greg.
	2. Za ++ Marię i Ryszarda Woźnica
	<i>Nabożeństwo pierwszopiątkowe</i>
9.00	<i>OBCHÓD CHORYCH I STARSZYCH WIEKIEM PARAFIAN</i>
15.00	<i>Nabożeństwo do Bożego Miłosierdzia</i>
17.00	<i>DODATKOWA OKAZJA DO SPOWIEDZI PIERWSZOPIĄTKOWEJ</i>
18.00	Za + Reginę Piechaczek – w 30 dniu po śmierci

SOBOTA, 8 lipiec – św. Jana z Dukli

8.00	1. W intencji Jarosława i Bogusławy Pydyn w 34 rocznicę ślubu, w podziękowaniu za dar życia, sakramentalnych łask i z prośbą o potrzebne łaski na dalsze lata życia; o światło Ducha Świętego oraz błogosławieństwo Boże dla całej rodziny

	2. Za + Ninę – o radość życia wiecznego
	<i>Nabożeństwo do MB – Godzinki</i>
18.00	1. Za ++ Annę i Pawła Mandrela, córkę Krystynę i ++ zięciów.
	2. Za + Łucję Zielonka w 1 rocznicę śmierci
	3. Za + Elżbietę Szumbera – greg.
NIEDZIELA, 9 lipiec	
Ad lib.	(w kaplicy klasztornej) Za + Elżbietę Szumbera – greg.
8.00	Za ++ Jana, Erykę, Dawida Pukowiec, Marię Trybuś oraz dusze czyścicowce
10.00	Za ++ Hieronima Bednorza, żonę Różę, ich rodziców, córki i zięciów
12.00	W intencji Joanny Matuszczyk w 15 rocznicę urodzin w podziękowaniu za dar życia i wszelkich łask, z prośbą o obfitość Bożych darów na dalsze lata; zdrowie, dary Ducha Świętego, opiekę Matki Najświętszej i błogosławieństwo Boże dla całej rodziny
	CHRZEST: Iga Agnieszka Karszny
19.30	Za + Kazimierza Sekułę
PONIEDZIAŁEK, 10 lipiec	
8.00	1. Za ++ Adama Koch i córkę Aleksandrę
	2. Za + Elżbietę Szumbera – greg.
WTOREK, 11 lipiec – św. Benedykta, opata	
Ad lib.	(w kaplicy klasztornej) Za + Elżbietę Szumbera – greg.
18.00	1. Za ++ Elfrydę i Antoniego Szkaba, syna Henryka oraz Marię i Alojzego Byczków i syna Walentego
	2. Za + Dariusza Krawczyka w 1 rocznicę śmierci
	<i>Modlitwa za wstawiennictwem św. Antoniego Padewskiego</i>
ŚRODA, 12 lipiec – św. Brunona z Kwerfurtu, biskupa i męczennika	
8.00	1. Za + Stanisława Kuczatego, żonę Hildegardę i rodziców z obu stron
	2. Za + Elżbietę Szumbera – greg.
CZWARTEK, 13 lipiec – DZIEŃ FATIMSKI	
17.30	<i>Różaniec Fatimski</i>
18.00	1. W intencji Czcieli MB Fatimskiej – o wszelkie dary łask Bożych i ducha pokuty
	2. Za ++ Irenę i Franciszka Grzegoszczyk
	3. Za + Elżbietę Szumbera – greg.
	<i>Procesja fatimska i Apel Maryjny</i>
PIĄTEK, 14 lipiec – św. Kamila de Lellis	
8.00	1. Za ++ Blandynę, Leona i Małgorzatę
	2. Za + Elżbietę Szumbera – greg.
	<i>Nabożeństwo Drogi Krzyżowej</i>
15.00	<i>Nabożeństwo do Bożego Miłosierdzia</i>
SOBOTA, 15 lipiec – św. Bonawentury, biskupa i dra Kościola	
8.00	1. Za ++ Jana Kurzydym w rocznicę śmierci, jego żonę Erykę i ++ Krewnych
	2. Za + Elżbietę Szumbera – greg.
	<i>Nabożeństwo do MB – Nieustającej Pomocy</i>
18.00	1. Za + Irenę Jaszczyk w 6 rocznicę śmierci
	2. Za + Renatę Zydek we wspomnienie jej ziemskich urodzin – <i>od Stefana i Krystyny Zydek</i>
NIEDZIELA, 16 lipiec	
KOLEKTA NA POTRZEBY PARAFII I KLASZTORU – GOSPODARCZO-INWESTYCYJNA	
8.00	W intencji Beaty Konsek w kolejną rocznicę urodzin w podziękowaniu za dar życia i wszelkich łask, z prośbą o obfitość Bożych darów na dalsze lata; zdrowie, dary Ducha Świętego, opiekę Matki Najświętszej i błogosławieństwo Boże dla całej rodziny
10.00	Za + Antoniego Michalskiego we wspomnienie jego ziemskich urodzin
12.00	W intencji Kornelii i Damiana Dębskich w 45 rocznicę ślubu, w podziękowaniu za dar życia, sakramentalnych łask i z prośbą o potrzebne łaski na dalsze lata życia; o światło Ducha Świętego oraz błogosławieństwo Boże dla całej rodziny
19.30	Za + Elżbietę Szumbera – greg.

PONIEDZIAŁEK, 17 lipiec	
8.00	1. Za ++ Franciszkę i Antoniego Paniczek, syna Henryka, ++ Franciszkę i Józefa Waluga, ++ z rodzin Konsek, Fajkus i Waluga
	2. Za + Elżbietę Szumbera – greg.
18.00	Za + Różę Szebera w 30 dniu po śmierci
WTOREK, 18 lipiec – DZIEŃ SZENSZTACKI – św. Szymona z Lipnicy	
Ad lib.	(w kaplicy klasztornej) Za + Elżbietę Szumbera – greg.
18.00	1. Za ++ Łucję i Rudolfa Polok
	2. W intencji Kręgów i Rodzin Szensztackich
	<i>Modlitwa za wstawiennictwem MB Trzykroć Przedziwnej</i>
ŚRODA, 19 lipiec	
8.00	1. Za + Elżbietę Szumbera – greg.
	2. Za ++ Zalecanych (<i>Ks. 9/10</i>)
CZWARTEK, 20 lipiec – bł. Czesława	
Ad lib.	(w kaplicy klasztornej) Za + Elżbietę Szumbera – greg.
18.00	1. Za + Wiktoryę Brzezinka w 30 dniu po śmierci
	2. Za ++ Wojciecha i Anielę Gabrysz w rocznicę ich śmierci
	<i>Modlitwa za wstawiennictwem św. Franciszka z Asyżu</i>
PIĄTEK, 21 lipiec – DZIEŃ BOŻEGO MIŁOSIERDZIA	
Ad lib.	(w kaplicy klasztornej) Za + Elżbietę Szumbera – greg.
7.40	<i>Nabożeństwo wypominkowe za ++</i>
8.00	1. Za ++ z rocznych wypominek
	2. W intencji Czcieli Bożego Miłosierdzia
	<i>Nabożeństwo do Bożego Miłosierdzia</i>
SOBOTA, 22 lipiec – św. Marii Magdaleny, święto	
PIELGRZYMKA FRANCISZKAŃSKIEGO ZAKONU ŚWIECKICH DO CZĘSTOCHOWY	
Ad lib.	(w kaplicy klasztornej) W intencji Romana Holeczki w 40 rocznicę urodzin – od rodziców
8.00	1. Za + Anielę Kulik w 14 rocznicę śmierci
	2. Za + Elżbietę Szumbera – greg.
	<i>Nabożeństwo do MB – Częstochowskiej</i>
18.00	Za + Jana Głogowskiego w 1 rocznicę śmierci
NIEDZIELA, 23 lipiec – ŚWIATOWY DZIEŃ DZIADKÓW i STARSZYCH	
BŁOGOSŁAWIEŃSTWO KIEROWCÓW I POJAZDÓW KU CZCI ŚW. KRZYSZTOFA	
8.00	Za ++ Augustyna i Marię Hanak, 3 synów i synową
10.00	Do Boskiej Opatrzności, w podziękowaniu za odebrane łaski z prośbą o dalsze w intencji Teresy w rocznicę urodzin
12.00	1. W intencji Elżbiety Grieger w 80 rocznicę urodzin, w podziękowaniu za dar życia i wszelkich łask, z prośbą o obfitość Bożych darów na dalsze lata; zdrowie, dary Ducha Świętego, opiekę Matki Najświętszej i błogosławieństwo Boże dla całej rodziny – TD
	2. JUBILEUSZOWA : W intencji Julii Riemel w 25 rocznicę urodzin, ...
19.30	Za + Elżbietę Szumbera – greg.
PONIEDZIAŁEK, 24 lipiec – św. Kingi	
8.00	1. Za + Elżbietę Szumbera – greg.
	2. Za ++ Zalecanych (<i>Ks. 10/10</i>)
WTOREK, 25 lipiec – św. Jakuba, święto	
Ad lib.	(w kaplicy klasztornej) Za + Elżbietę Szumbera – greg.
18.00	1. Za ++ Łucję i Romana Szebera
	1. Za + Zofię Pieter w 30 dniu po śmierci - <i>Modlitwa za wstawiennictwem św. Antoniego Padewskiego</i>
ŚRODA, 26 lipiec – św. Joachima i Anny, rodziców NMP i dziadków Pana Jezusa	
Kościelny DZIEŃ BABĆ i DZIADKÓW oraz OSÓB STARSZYCH	
8.00	1. W intencji babć i dziadków oraz starszych z okazji ich święta patronalnego
	2. Za + Elżbietę Szumbera – greg.

CZWARTEK, 27 lipiec –św. Innocentego I, pp. oraz św. Celestyna I, pp.	
18.00	1. Za + Annę Koczubik
	2. Za + Elżbietę Szumbera – greg.
	<i>Modlitwa za wstawiennictwem św. Franciszka z Asyżu</i>
PIĄTEK, 28 lipiec – św. Szarbela Makhlufa	
8.00	Za + Elżbietę Szumbera – greg.
	<i>Nabożeństwo Drogi Krzyżowej</i>
15.00	<i>Nabożeństwo do Bożego Miłosierdzia</i>
SOBOTA, 29 lipiec – św. Marty, Marii i Łazarza	
8.00	Za + Elżbietę Szumbera – greg.
	Za + Stefana Kendzierawskiego
	<i>Nabożeństwo do MB – Zamyśłowskiej</i>
18.00	Za + Antoniego Zydek
NIEDZIELA, 30 lipiec	
Ad lib.	<i>(w kaplicy klasztornej)</i> Za + Elżbietę Szumbera – greg.
8.00	Za ++ Zofię i Ryszarda Machulik, córkę Gabrielę oraz wnuków Adama i Janusza oraz wnuczkę Michalinę
10.00	Za ++ Józefa i Martę Szymeckich
12.00	1. W intencji Piotra i Karola Salamon w 18 rocznicę urodzin, w podziękowaniu za dar życia i wszelkich łask, z prośbą o obfitość Bożych darów na dalsze lata; zdrowie, dary Ducha Świętego, opiekę Matki Najświętszej i błogosławieństwo Boże dla całej rodziny
	2. W intencji Danuty Gatnar w 70 rocznicę urodzin, w podziękowaniu za dar życia i wszelkich łask, z prośbą o obfitość Bożych darów na dalsze lata; zdrowie, dary Ducha Świętego, opiekę Matki Najświętszej i błogosławieństwo Boże dla całej rodziny – TD
	Chrzest: Adam Frączek
19.30	Za ++ Alojzego i Gertrudę Porwoł
PONIEDZIAŁEK, 31 lipiec	
8.00	1. Za ++ Waltera Szymurę, synów Janusza i Jerzego – w rocznice ich śmierci (R.Sz.)
	2. Za + Elżbietę Szumbera – greg.
SIERPIEŃ 2023	
WTOREK, 1 sierpień – wigilia odpustu Porcjunkuli	
18.00	1. W intencji FZS – miejscowej wspólnoty z Zamyśłowa
	2. Za + Elżbietę Szumbera – greg. (30 – ostatnia)
	<i>Nabożeństwo franciszkańskie w wigilię Odpustu MB Anielskiej – Koronka do Siedmiu Radości NMP</i>
ŚRODA, 2 sierpień – NMP ANIELSKIEJ – ODPUST PORCJUNKULI	
8.00	Za ++ Helenę, Ryszarda, Reginę i Erykę Frelich
10.00	W intencji FZŚ – Regionu Rybnickiego
	<i>Nabożeństwo do MB Anielskiej z Porcjunkuli</i>
18.00	Za + Klarę Ressel
I CZWARTEK, 3 sierpień – św. Lidii	
18.00	1. Za ++ Eugenię i Adama Zięba
	2. O nowe powołania do kapłaństwa i życia zakonnego (R.Sz.)
	<i>Nabożeństwo pierwszoczwartkowe</i>
I PIĄTEK, 4 sierpień – św. Jana M. Vianneya, prezbitera i patrona proboszczów	
8.00	Za ++ Marię Zmarzłą, Wiktorię i Józefa Klimek
	<i>Nabożeństwo pierwszopiątkowe</i>
9.00	OBCHÓD CHORYCH I STARSZYCH WIEKIEM PARAFIAN
15.00	<i>Nabożeństwo do Bożego Miłosierdzia</i>
I SOBOTA, 5 sierpień – Rocznica poświęcenia Bazyliki rzymskiej NMP	
8.00	W intencji Braci i krewnych, ofiarodawców, dobroczyńców i współpracowników parafii i klasztoru, grup parafialnych i Rady Duszpasterskiej, wszystkich chorych i starszych wiekiem parafian, których odwiedzamy z posługą sakramentalną – od Franciszkanów z Zamyśłowa (8/12)

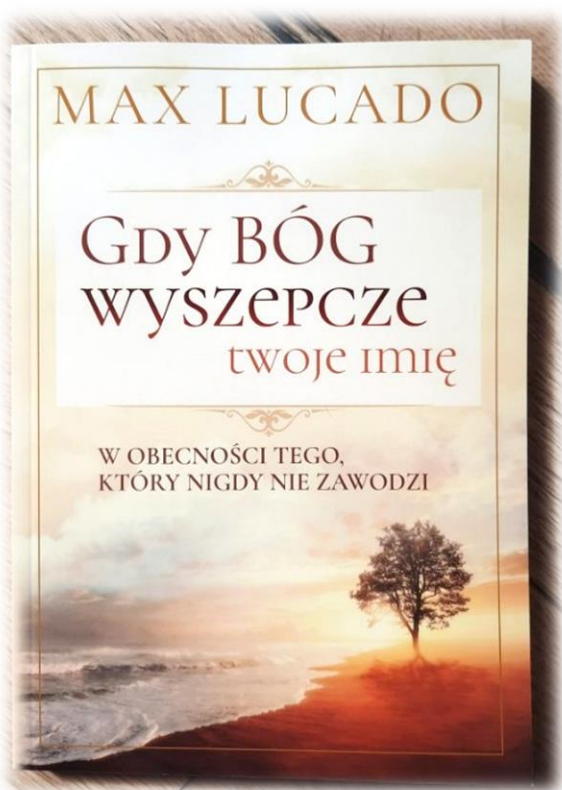
	<i>RÓŻANIEC WYNAGRADZAJĄCY NIEPOKALANEMU SERCU NMP</i>
13.00	W intencji Małgorzaty Luks w 70 rocznicę urodzin, w podziękowaniu za dar życia i wszelkich łask, z prośbą o obfitość Bożych darów na dalsze lata; zdrowie, dary Ducha Świętego, opiekę Matki Najświętszej i błogosławieństwo Boże dla całej rodziny – TD
18.00	W intencji Krystyny i Krzysztofa Miszczak w 40 rocznicę ślubu i 60 rocznicę urodzin Krystyny, w podziękowaniu za dar życia, sakramentalnych łask i z prośbą o potrzebne łaski na dalsze lata życia; o światło Ducha Świętego oraz błogosławieństwo Boże dla całej rodziny – TD
NIEDZIELA, 6 sierpień – PRZEMIENIENIE PAŃSKIE	
8.00	Za ++ Marię, Karola i Hermana Wypchoł, Hildegardę Kamińską oraz dusze czyścowe
10.00	Za ++ Małgorzatę, Alfreda Nowotny, syna Tadeusza
12.00	W intencji Jerzego Tracz w 60 rocznicę urodzin, w podziękowaniu za dar życia i wszelkich łask, z prośbą o obfitość Bożych darów na dalsze lata; zdrowie, dary Ducha Świętego, opiekę Matki Najświętszej i błogosławieństwo Boże dla całej rodziny – TD
19.30	Za + Bożenę Szymura w 1 rocznicę śmierci
PONIEDZIAŁEK, 7 sierpień – św. Sykstusa II, pp. i towarzyszy – męczenników	
8.00	1. Za dusze w czyśćcu cierpiące (<i>Pyd.</i>) 2. Za + Reginę Piechaczek we wspomnienie jej ziemskich urodzin
WTOREK, 8 sierpień – św. Dominika	
18.00	1. Za ++ Bolesława i Marię Lach 2. Za + Ninę o radość życia wiecznego – miesięcznica <i>Modlitwa za wstawiennictwem św. Antoniego Padewskiego</i>
ŚRODA, 9 sierpień – św. Teresy Benedykty od Krzyża – patronki Europy – święto	
8.00	Za + Eugeniusza Dębskiego w 23 rocznicę śmierci
CZWARTEK, 10 sierpień – św. Wawrzyńca, diakona i męczennika - święto	
18.00	Za ++ Adama Koch i córkę Aleksandrę <i>Modlitwa za wstawiennictwem św. Franciszka z Asyżu</i>
PIĄTEK, 11 sierpień – św. Klary z Asyżu	
8.00	Za + Mariolę Pisulską – od brata Krzysztofa <i>Nabożeństwo Drogi Krzyżowej</i>
15.00	<i>Nabożeństwo do Bożego Miłosierdzia</i>
SOBOTA, 12 sierpień – WIGILIA DNIA FATIMSKIEGO	
8.00	Za + Beatę Zerson- Bijata <i>Nabożeństwo do MB – Godzinki</i>
17.30	<i>Różaniec Fatimski</i>
18.00	1. W intencji Czcieli MB Fatimskiej – o wszelkie dary łask Bożych i ducha pokuty 2. Za + Andrzeja Szweda w rocznicę śmierci i ++ rodziców <i>Procesja fatimska i Apel Maryjny</i>
NIEDZIELA, 13 sierpień – DZIEŃ FATIMSKI	
8.00	Za + Franciszka Nowrot w 11 rocznicę śmierci
10.00	Za + Janinę Byrczek w 5 rocznicę śmierci
11.25	<i>Różaniec Fatimski</i>
12.00	JUBILEUSZOWA: W intencji Agaty i Artura W 25 rocznicę ślubu oraz Edwarda i Ewy w 50 rocznicę ślubu, w podziękowaniu za dar życia, sakramentalnych łask i z prośbą o potrzebne łaski na dalsze lata życia; o światło Ducha Świętego oraz błogosławieństwo Boże dla całej rodziny – TD
19.30	Za ++ Marię i Zdzisława Bogajskich
PONIEDZIAŁEK, 14 sierpień – św. Maksymiliana M. Kolbego	
8.00	Za + Brunona Kominek w 10 rocznicę śmierci, rodziców i teściów <i>Nabożeństwo ku czci św. Maksymiliana M. Kolbego</i>
18.00	Wigilijna z uroczystości Wniebowzięcia MB: w intencji za ++ Wojciecha i Sabinę Zimończyk
WTOREK, 15 sierpień – UROCZYSTOŚĆ WNEBOWZIĘCIA NMP – ŚWIĘTO PATRONALNE NASZEJ PROWINCJI ZAKONNEJ ŚLĄSKICH FRANCISZKANÓW	
8.00	Za + Gabrielę i Janusza Mutke

10.00	W intencji Anny i Krystiana Salamon w 20 rocznicę ślubu, w podziękowaniu za dar życia, sakramentalnych łask i z prośbą o potrzebne łaski na dalsze lata życia; o światło Ducha Świętego oraz błogosławieństwo Boże dla całej rodziny – TD
11.30	<i>Nabożeństwo Maryjne – w intencji Ojczyzny i polskich rodzin</i>
12.00	W intencji Iwony Gołuckiej w 60 rocznicę urodzin, w podziękowaniu za dar życia i wszelkich łask, z prośbą o obfitość Bożych darów na dalsze lata; zdrowie, dary Ducha Świętego, opiekę Matki Najświętszej i błogosławieństwo Boże dla całej rodziny – TD
19.30	Za ++ Martę i Anielę Tkocz
ŚRODA, 16 sierpień – św. Stefana Węgierskiego i św. Rocha	
8.00	1. W intencji mieszkańców ul Polnej – o wszelkie błogosławieństwo Boże i źródło łask (za wkład w budowę III ołtarza na Boże Ciało)
	2. Za + Urszulę Cebula w 8 rocznicę śmierci
CZWARTEK, 17 sierpień – św. Jacka – uroczystość	
18.00	Za + Antonię Koch w 7 rocznicę śmierci
	<i>Modlitwa za wstawiennictwem św. Franciszka z Asyżu</i>
PIĄTEK, 18 sierpień – DZIEŃ SZENSZTACKI i DZIEŃ BOŻEGO MIŁOSIERDZIA	
8.00	Za + Agnieszkę i Floriana Mandrysz
	<i>Nabożeństwo do Bożego Miłosierdzia i MB Szentszackiej</i>
SOBOTA, 19 sierpień – św. Jana Eudesa – prezbitera	
8.00	Za zmarłe małżeństwo Stróżyk
	<i>Nabożeństwo do MB – Nieustającej Pomocy</i>
18.00	1. Za ++ Rudolfa i Różę Król
	2. Za + Elżbietę Szumbera we wspomnienie jej ziemskich urodzin – <i>od siostry</i>
NIEDZIELA, 20 sierpień	
KOLEKTA NA POTRZEBY PARAFII I KLASZTORU – GOSPODARCZO-INWESTYCYJNA	
8.00	Za ++ Marię, Alojzego i Damiana Rocznik
10.00	Za + Albertynę i Józefa Kuśka
12.00	Za + Jana Regułę
19.30	Za ++ Krystynę i Jana Beer, ich syna Marka oraz za ++ z pokrewieństwa Michalik i Beer
PONIEDZIAŁEK, 21 sierpień – św. Piusa X, pp.	
8.00	1. Za parafian (<i>Ks. 1/10</i>)
	2. Za ++ zalecanych (<i>Ks. 1/10</i>)
WTOREK, 22 sierpień – NMP Królowej – wspomnienie	
18.00	W intencji Mateusza z okazji urodzin w podziękowaniu za dar życia
	<i>Modlitwa za wstawiennictwem św. Antoniego Padewskiego</i>
ŚRODA, 23 sierpień – św. Róży z Limy	
8.00	1. Za parafian (<i>Ks. 2/10</i>)
	2. Za ++ zalecanych (<i>Ks. 2/10</i>)
CZWARTEK, 24 sierpień – św. Bartłomieja, apostoła – święto	
18.00	Do Boskiej Opatrzności w intencji rodziny Hanak, z prośbą o zdrowie i błogosławieństwo Boże
	<i>Modlitwa za wstawiennictwem św. Franciszka z Asyżu</i>
PIĄTEK, 25 sierpień – św. Ludwika króla – patrona FZŚ	
8.00	1. Za parafian (<i>Ks. 3/10</i>)
	2. Za ++ zalecanych (<i>Ks. 3/10</i>)
	<i>Nabożeństwo Drogi Krzyżowej</i>
15.00	<i>Nabożeństwo do Bożego Miłosierdzia</i>
SOBOTA, 26 sierpień – NMP CZĘSTOCHOWSKIEJ – UROCZYSTOŚĆ	
8.00	W intencji mieszkańców ul Polnej – o wszelkie błogosławieństwo Boże i źródło łask
	<i>Nabożeństwo do MB Częstochowskiej</i>
14.00	JUBILEUSZOWA: Do NSPJ, za wstawiennictwem MB Częstochowskiej, z podziękowaniem za otrzymane łaski i z prośbą o dary Ducha Świętego, zdrowie, siłę i błogosławieństwo Boże dla Urszuli w 50 rocznicę urodzin – TD

18.00	Za ++ Zofię i Franciszka Mikeska
NIEDZIELA, 27 sierpień PARAFIALNE DOŻYNKI, czyli PARAFIALNY DZIEŃ DZIĘKCZYNIENIA	
PROSIMY PARAFIAN O PRZYNOSZENIE PRODUKTÓW ROLNYCH, DZIAŁKOWYCH, PRZETWORÓW, ITD. – DO UDEKOROWANIA OŁTARZA	
8.00	Za + Gabrielę Nowrot we wspomnienie jej ziemskich urodzin
10.00	1. DZIĘKCZYNNĄ: za urodzaje
	2. Za ++ Bernarda Węglorz w 13 roczn. śm., rodziców z obu stron, + Angeliki i Konrada Kaczmarczyków
12.00	W intencji Romana i Justyny w 30 rocznicę ślubu, w podziękowaniu za dar życia, sakramentalnych łask i z prośbą o potrzebne łaski na dalsze lata życia; o światło Ducha Świętego oraz błogosławieństwo Boże dla całej rodziny – TD
19.30	Za ++ Łucję i Gerarda Oleś
PONIEDZIAŁEK, 28 sierpień – św. Augustyna, biskupa i doktora Kościoła	
8.00	1. Za parafian (<i>Ks. 4/10</i>)
	2. Za ++ zalecanych (<i>Ks. 4/10</i>)
WTOREK, 29 sierpień _ wspomnienie Męczeństwa św. Jana Chrzciciela	
18.00	Za + Sławomira Chocian w 5 rocznicę śmierci
	<i>Modlitwa za wstawiennictwem św. Antoniego Padewskiego</i>
ŚRODA, 30 sierpień	
8.00	1. Za parafian (<i>Ks. 5/10</i>)
	2. Za ++ zalecanych (<i>Ks. 5/10</i>)
	<i>Nabożeństwo do św. Józefa</i>
CZWARTEK, 31 sierpień	
18.00	Za ++ Ryszarda i Elżbietę Cudo
	<i>Modlitwa za wstawiennictwem św. Franciszka z Asyżu</i>
	SPOTKANIE PARAFIALNEJ RADY DUSZPASTERSKIEJ – za ich pośrednictwem można kierować różne sprawy do omówienia w nowym roku duszpastersko-katechetycznym
WRZESIEŃ 2023	
I PIĄTEK, 1 wrzesień – bł. Bronisławy	
8.00	Za + Marię Kulik we wspomnienie jej ziemskich urodzin (90)
	<i>Nabożeństwo pierwszopiątkowe</i>
9.00	<i>OBCHÓD CHORYCH I STARSZYCH WIEKIEM PARAFIAN</i>
15.00	<i>Nabożeństwo do Bożego Miłosierdzia</i>
17.00	<i>DODATKOWA OKAZJA DO SPOWIEDZI ŚW. PIERWSZOPIĄTKOWEJ</i>
18.00	Za ++ Marię i Augustyna Hanak oraz trzech synów
I SOBOTA, 2 wrzesień	
8.00	1. W intencji miejscowej wspólnoty FZŚ – <i>po Mszy św. spotkanie w refektarzu klasztornym</i>
	2. W intencji Braci i krewnych, ofiarodawców, dobroczyńców i współpracowników parafii i klasztoru, grup parafialnych i Rady Duszpasterskiej, wszystkich chorych i starszych wiekiem parafian, których odwiedzamy z posługą sakramentalną – od Franciszkanów z Zamysłowa (9/12)
	<i>Różaniec wynagradzający NS NMP</i>
18.00	Za ++ Gertrudę i Alojzego Zydek
NIEDZIELA, 3 wrzesień – św. Grzegorz Wielkiego, pp.	
8.00	Za ++ Bronisławę i Alojzego Piontek
10.00	W intencji o. Grzegorza – w dniu imienin zakonnych
12.00	JUBILEUSZOWA: W intencji Wojciecha Dorobis w 50 rocznicę urodzin, w podziękowaniu za dar życia i wszelkich łask, z prośbą o obfitość Bożych darów na dalsze lata; zdrowie, dary Ducha Świętego, opiekę Matki Najświętszej i błogosławieństwo Boże dla całej rodziny – TD
19.30	Za ++ Jadwigę i Ryszarda Konsek w rocznicę ich śmierci
PONIEDZIAŁEK, 4 września	
8.00	1. Za parafian (<i>Ks. 6/10</i>)
	2. Za ++ zalecanych (<i>Ks. 6/10</i>)

KSIĄŻKI, KTÓRE WARTO PRZECZYTAĆ, KSIĄŻKI, KTÓRE WARTO MIEĆ.

Tym razem polecam książkę Maxa Lucado „*Gdy Bóg wyszeptał twoje imię*”. Max Lucado to amerykański autor i pastor w Oak Hills Church w San Antonio w Teksasie. Napisał prawie 100 książek, których nakład osiągnął 145 milionów egzemplarzy. Ta książka składa się z 28 opowiadań pogrupowanych w trzech częściach i z Przewodnika do dyskusji. Max Lucado opowiada pięknie, głęboko i poruszająco o tym, jak bardzo Bóg nas kocha. Mówi jak każdy z nas ważny jest w Jego oczach. Autor dotyka wielu przestrzeni codzienności – niezrealizowanych pragnień; wstydu; tego, że jesteśmy czasem nazbyt poważni i każdy z nas mógłby być biblijnym bohaterem, choć często patrzymy na nasze życie jako coś byle jakiego, o tym jak w codziennym pędzie nie dostrzegamy głębi. Mówi o wyborach w naszym życiu, które kształtują więcej niż na pozór widać. Pokazuje również jakie skutki

niesie za sobą przebaczenie, pokazując czytelnikowi biblijnego Józefa, sprzedanego przez braci. W tle codziennych wyzwań wskazuje na Boga, który zawsze jest, kocha, wspiera, pamięta. W sposób niezwykle odwołuje się do Biblii, pokazując konkretne historie i postaci, ale ubrane w szaty człowieka współczesnego.

Nie daje łatwych rozwiązań, ale wskazuje na trudny szlak pełen wybojów. Publikacja kończy się pytaniami i wersetami biblijnymi do bardziej dogłębnego wejścia w treść i jako zachęta do głębszej refleksji, być może również w grupach wspólno-

towych. Polecam tę lekturę każdemu, kto nosi w sobie pragnienie bliskiej relacji z Bogiem. Język autora jest bardzo lekki, wciągający. Często uśmiechałem się podczas lektury, bo nie brakuje w niej żartów czy opisów takich sytuacji z codzienności, które są też często udziałem zwykłych ludzi.

„*Dobry Pasterz zna swoje owce. Nazywa je po imieniu. Dla Niego każda twarz jest inna, każda ma swoją historię. Ten Pasterz zna również ciebie i twoje imię. I nigdy go nie zapomni. Oto twoje imię wyryte jest na moich dłoniach (Iz 49,16 NPD). Niezła myśl, prawda? Twoje imię wyryte na dłoni Boga. Twoje imię na Jego ustach. Pewnie już kiedyś widziałeś swoje imię na jakimś specjalnym miejscu. Na nagrodzie, dyplomie lub drzwiach z orzechowego drewna. Albo słyszałeś, jak je wymawia ktoś znany – trener, sławna osoba, bistość, nauczyciel. Ale czy przy-*

szłoby ci do głowy, że twoje imię jest umieszczone na dłoni Boga i na Jego ustach? Czy to możliwe? A może twoje imię nigdy nie zostało uhonorowane. Może nie przypominasz sobie, aby kiedykolwiek ktoś wymówił je z szacunkiem. W takim razie będzie ci trudniej uwierzyć, że zna je Bóg. A jednak to prawda. Ono jest wyryte na Jego dłoni. Wymawiane Jego ustami, szeptane Jego wargami. Twoje imię. Nie tylko to, które nosisz, lecz również to nowe, które On trzyma dla ciebie w zanadrzu. Nowe imię, które dopiero ci nada...”

Maxa Lucado „*Gdy Bóg wyszeptał twoje imię*”, Oficyna wydawnicza VOCATIO, Warszawa, 2022 r. s. 208.

DAMIAN DĘBSKI
damiandebksi@wp.pl

ZAPROSZENIE

Serdecznie wszystkich zapraszamy na obchody franciszkańskiego **odpustu Porcjunkuli**, czyli ku czci Matki Boskiej Anielskiej. Rozpoczynamy we wtorek, 1 sierpnia Mszą św. o godz. 18.00, a po niej Koronka Franciszkańska do Siedmiu Radości NMP.

W środę, 2 sierpnia, Msze św. o godz. 8.00 i 18.00.

Natomiast główną celebracją będzie **Msza św. i spotkanie FZŚ regionu rybnickiego, które rozpocznie się o godz. 10.00.**

KORONA DLA KRÓLOWEJ

W niedzielę, 25 czerwca w kościele parafialnym mieliśmy możliwość omodlenia korony przeznaczonej dla Matki Najświętszej w Jej wizerunku, znajdującym się w sanktuarium w Kietrze koło Raciborza. Jest ono obecne na tej ziemi od 90 lat. Wyjaśnieniem całej historii sanktuarium oraz znaczenia symboliki wspomnianej korony zajęła się p. dr Renata Szczyrba, psycholog i terapeuta, od wielu lat związana wraz z całą swoją rodziną z Ruchem Szentszackim. Przesłała także do naszej redakcji „Franciszkańskiej Niepokalanej” swoje świadec-

two, które wraz z mężem Zbigniewem daje szersze zrozumienie tej inicjatywy. Poniżej możemy rozważyć piękny tekst, który może być tematem przewodnim na kilka spotkań adoracyjnych przed Najświętszym Sakramentem, chociażby w naszej kaplicy adoracji, bądź też osobistych lub rodzinnych rozważań przy kapliczce MB Pielgrzymującej, podczas Jej odwiedzin w naszych domach. Modlić się historią, modlić się wydarzeniami, to jedna z form trwania przy Bogu. Zachęcam do tego.

O. ERNEST

Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus!

Niedawno obchodziliśmy Dzień Matki, a 26 maja 1900 roku urodził się bł. Ryszard Henkes SAC – Pallotyń, wielki duszpasterz z Kietrza, przed 4 lata wyniesiony na ołtarze. Minęły 123 lata od chwili, kiedy urodził się dla świata. 123 lata, czyli jeden, dwa, trzy... Pozwólcie, że według tego urodzinowego „henkesowego” klucza (*jeden, dwa, trzy*) opowiem o maryjnej kaplicy w Kietrze i idei koronacji...

JEDEN JAK POCZĄTEK

Jest rok 1930. W Kietrze (wtedy niemieckim, więc należałoby użyć nazwy Katscher) płynie sobie powojenne życie (chodzi o czas po I wojnie światowej). Tkacze tkają dywany. Rolnicy obsiewają pola. Ale jest dużo

powojennych napięć. Władarze miasta wpadają więc na pomysł, aby sprowadzić tu Pallotyńów z Ząbkowic Śląskich (wtedy niemieckich, więc należałoby użyć nazwy Frankenstein) z nadzieją, że Ci poprzez otwarte na świeckich duszpasterstwo i zintegrowaną edukację wprowadzą w miasteczku świeży powiew otwartości, życzliwości i współpracy. Nowy początek?

W mieście znajduje się okazały budynek pałacu rodu von Gaschin – świetnie nadaje się na szkołę – blisko kościoła i probostwa, w centrum miasta. Dnia 10 kwietnia 1930 roku biskup ołmuniecki Leopold Precan wyraża zgodę na otwarcie tutaj pallotyńskiego gimnazjum. Po rocznych adaptacyjnych przygotowaniach latem 1931 r. do Kietrza przyjeżdżają pierwsi Pallotyńi, by zorganizować tu edukację. Są nimi o. Henrich Grote,

który zostaje rektorem szkoły i o. Ryszard Henkes – ambitny nauczyciel i duszpasterz. Klasy powoli wypełniają się uczniami. Z ambony płyną odważne kazania Sługi Prawdy.

Młody kleryk Ryszard Henkes fundamenty pod swoje kapłaństwo kładł podczas studiów w niższym seminarium pallotyńskim w Schönstatt (jakieś 100 km Kolonii), które rozpoczął w 1912 roku. Na nowego ojca duchownego w tym seminarium został wówczas powołany o. Józef Kentenich, który stał się założycielem największego ruchu maryjnego w Niemczech, mającego dziś zasięg międzynarodowy – Ruchu Szentszackiego.

Bł. Ryszard Henkes SAC był bezpośrednim świadkiem skromnych początków tego ruchu. Kiedy 18 października 1914 r. o. Józef Kentenich wygłaszał w mowę, która do historii przeszła jako Akt Założycielski Ruchu Szentszackiego, młody kleryk Ryszard Henkes, jako jeden z pierwszych uczniów o. Kentenicha był wśród naocznych świadków tworzenia się tego maryjnego dzieła. Były to absolutne początki Ruchu Szentszackiego. Nikt wówczas nie wiedział, w jakim kierunku dzieło to się rozwinię, jaki zasięg obejmie, jakiego znaczenia nabierze. Ale słowa o. Kentenicha wypowiedziane na początku prawdopodobnie pozostały w sercu młodego kleryka Ryszarda Henkesa, który był u progu edukacji: „pod opieką Maryi uczyć się kształtować w sobie mocny charakter (...) Uczyć się samowychowania (...)”. Usłyszał wówczas, że „samowychowanie to

szlachetna, królewska czynność, że jest nakazem czasu (...) i że należy go oddać pod opiekę Maryi”. Takie słowa wybrzmiewały wówczas w Schönstatt, wybrzmiewały w małej maryjnej kaplicy poświęconej Matce Trzykroć Przedziwnej (MTA – Mater Ter Admirabilis), która dziś jest Prasanktuarium – najważniejszym na świecie miejscem dla wspólnoty szensztackiej, prawdziwym źródłem, z którego czerpiemy duchowe łaski – zadomowienia, wewnętrznej przemiany i gorliwego apostołstwa.

Zatem, kiedy nowy nauczyciel o. Ryszard Henkes rozpoczyna pracę edukacyjną w Kietrze, bardzo realnie zaprasza tutaj Maryję jako tą, pod okiem której edukacja i dobre kształtowanie młodych charakterów ma się odbywać. Taki wzór, obserwację, przykład wyciąga z Schönstatt, w którym wychowanie i edukacja też odbywała się pod okiem Maryi.

Tak oto, z jego inicjatywy, w roku 1933 naprzeciwko szkoły pallotyńskiej w Kietrze wybudowana zostaje kaplica MTA na wzór tej, którą znał z ówczesnego Schönstatt. Dziś nieśmiało, acz z nieskrywaną dumą i radością, możemy powiedzieć o kietrzańskiej kaplicy MTA, że jest prawdopodobnie pierwszą na świecie budowlą wzorowaną na Prasanktuarium, gdyż idea budowania tzw. sanktuariów filialnych dokładnie na wzór Prasanktuarium pojawiła się dopiero 10 lat później – w 1943r., kiedy to wybudowano pierwsze sanktuarium filialne w Urugwaju. Kietrzańska kaplica jest nieco mniejsza. O. Ryszard Henkes SAC zapytany, czemu nie jest wiernym odzwierciedleniem Prasanktuarium w Schönstatt, miał odpowiedzieć: „powiązanie z Szensztatem istnieje poprzez wizerunek i część dla Matki Bożej Trzykroć Przedziwnej”. A zatem to Maryja jest Tą, Która wszystko łączy.

Bezcennym skarbem historii dla polskiego Ruchu Szensztackiego jest fakt, że Założyciel Ruchu o. Józef Kentenich modlił się osobiście w tej kaplicy podczas pobytu w Kietrze w latach 1933, 1934 i 1936.

Wielki pallotyński projekt scalania mieszkańców Kietrza i edukacji

kietrzańskiej młodzieży przerwała II wojna światowa. Władze nazistowskie w 1939 r. zamknęły gimnazjum pallotyńskie, a wiosną 1945 r. siedziba szkoły – pałac Gaschinów – została zbombardowana i nigdy nie udało się go odbudować. Jedyne ślady są dziś ruiny naprzeciw kaplicy na Kościelniaku. Maryjna kaplica ocalała – jedyna dziś w Kietrze pamiętka po bł. Ryszardzie Henkesie SAC.

bł. Ryszard Henkes SAC nie dożył tych dni, nie dotrwał do końca wojny. Zginął jako męczennik w obozie koncentracyjnym w Dachau 22 lutego 1945 roku. W Dachau więziony był także jego pierwszy nauczyciel i ojciec duchowny o. Józef Kentenich ale doczekał wyzwolenia i dalej rozwijał Dzieło Szensztackie.

DWA JAK DWA ŚWIATY

Jest rok 1945. Wojna się skończyła. Katscher w wyniku nowego powojennego podziału politycznego Europy zostaje włączony do Polski – w nowym polskim języku jego nazwa brzmi Kietrz. Niemal wszyscy mieszkający tutaj rodowici Niemcy zostają wysiedleni lub sami podejmują decyzję o przeprowadzce w głąb Niemiec – do swojej ojczyzny. Fabryki tkackie Kietrza i okoliczne kombinaty rolnicze przyjmują do pracy nowych osadników – Polaków z utraczonych po wojnie ziem wschodnich. Przenikają się tutaj jakby dwa światy – najpierw niemiecki a teraz polski. Maryja w kietrzańskiej kaplicy żegna jednych i wita drugich – wielki świadek historii ludzkich losów.

Pallotyńcy po zaledwie 15 latach obecności w Kietrze zostają z niego wygnani przez Armię Czerwoną. Do parafii przydzieleni zostają księża diecezjalni. Kto ocali historię kietrzańskiej maryjnej kaplicy?

Jej znaczenie i wartość znają tylko rodziny szensztackie z okolic Kietrza, które pozostały tu po wojnie. Wszak przedwojenny Ruch Szensztacki był wyłącznie niemiecki. Ciekawe, że po wojnie wiele powołań do polskiego Szensztatu (zwłaszcza wśród siostr zakonnych i ojców szensztackich) jest właśnie z tych ponemieckich

ziem. Przenikają się znowu jakby dwa światy. Maryja łączy oba – wielki świadek ciągłości historycznej.

Kaplica MTA przetrwała – odnawiana, ubogacana i objęta troską przez Ruch Szensztacki – zwłaszcza Instytut Świecki Pań Szensztatu i miejscowe rodziny szensztackie. (...)

W 1962 roku do parafii w Kietrze przydzielony zostaje nowy proboszcz – ks. Stefan Pieczka. Wspólnie z Instytutem Świeckim Pań Szensztatu, szczególnie za zachętą Pani Jadwigi Birnbach (1904-2004), podejmują wielkie dzieło odnowy kaplicy i wyposażenia jej wnętrza na wzór Prasanktuarium. Ks. Pieczka miał dar zjednywania sobie ludzi. Jego duszpasterstwo zaczynało się na ulicy, a kończyło się w konfesjonale. Tworzył pomosty dialogu pomiędzy ludźmi różnych kultur, a zatem bliskie mu było pojednanie. Wielkim orędownikiem pojednania jest bł. Ryszard Henkes SAC. Ogromne staranie o rodziny szensztackie i kaplicę MTA w Kietrze miał też ks. prałat Ludwik Dziech – proboszcz w Pietrowicach Wielkich w latach 1964-2004.

Sukcesywnie wyposażano kaplicę na wzór Prasanktuarium w Schönstatt. Nowy obraz MTA, figura św. Michała Archanioła, Krzyż Jedności, wieczna lampka, oko Opatrzności, itd. były darami ofiarowanymi i duchowo wypracowanymi przez poszczególne kursy Instytutu Świeckiego Pań Szensztatu. Kaplica ta stanowiła centrum duchowości szensztackiej na ziemi śląskiej i opolskiej do czasu wybudowania sanktuariów MTA w Winowie (1988) i Zabrzur-Rokitnicy (2000). Jednak w zacnym towarzystwie tych filialnych sanktuariów kietrzańska kaplica jakby nieco „przygasła”.

Dnia 15 września 2019 roku ks. Ryszard Henkes SAC zostaje wyniesiony na ołtarze. W 2020 roku Pallotyńcy po 75 latach nieobecności wracają do Kietrza. Można powiedzieć, że "inicjatorem" tego powrotu był bł. Ryszard Henkes SAC, gdyż idea ponownego sprowadzenia Pallotyńców zrodziła się na początku 2020 roku podczas uroczystości w Raciborzku ku jego czci jako błogosła-

wionego. Pallotyni do Kietrza powrócili dokładnie 26 sierpnia 2020 roku, kiedy to proboszczem parafii św. Tomasza Apostoła został mianowany ks. Janusz Rempalski SAC. Niemal od razu poczynił starania, aby parafia mogła uzyskać relikwie bł. Henkesa. Wprowadzenie relikwii do kościoła nastąpiło 21 lutego 2021 roku.

Od 2021 Pallotyni z Kietrza i Ruch Szentsztacki podejmują wspólną inicjatywę - organizację Światowego Dnia Dziadków i Osób Starszych. Wszystko za sprawą bł. Henkesa i jego kaplicy, która w 2023 roku (dokładnie 24 września) osiągnie okrągły sędziwy wiek 90 lat (jak prawdziwa babcia, a nawet prababcia). Znowy przenikają się dwa światy stary i nowy – historia i teraźniejszość zataczają koło. Łączą się dwa pokolenia Pallotynów i Szentsztatu – pokolenie sprzed 1945 roku reprezentowane przez bł. Henkesa i o. Kentenicha i pokolenie nowe – to obecne, Wasze i nasze.

TRZY JAK TRZYKROĆ PRZEDZIWNA

Maryja w kietrzańskiej kaplicy czczona jest jako Matka Trzykroć Przedziwna, czyli Córka Boga Ojca, Matka Jezusa Chrystusa i Oblubienica Ducha Świętego – Trzeciej Osoby Boskiej.

Z woli Opatrzności Bożej, a także natchnienia Ducha Świętego powstała wśród członków Ruchu Szentsztackiego Metropolii Katowickiej idea ukoronowania obrazu Maryi w kaplicy w Kietrze na Królową Pojednania. Kieruje nami wdzięczność i szacunek. Wdzięczność Maryi Matce Trzykroć Przedziwnej za obecność na tej ziemi od 90 lat i szacunek dla duchowych korzeni polskiego Szentsztatu, które właśnie tutaj Maryja dla nas zapuściła już przed wojną. Duchowość bowiem nie zważa na terytoria i granice, ale na serca.

Pragniemy ukoronować Maryję w obrazie z kaplicy w Kietrze na Królową Pojednania, gdyż ten, któremu wybudowanie tej kaplicy zawdzięczamy (bł. Ryszard Henkes SAC) był za swojego życia (i jest teraz w Niebie) wielkim Orędownikiem Pojed-

nania i Sługą Prawdy. Mamy trudny czas wojny na Ukrainie. To z tamtych wschodnich terenów w 1945 roku przesiedleni zostali Polacy do Kietrza. To na ich ziemi, ziemi ich ojców i matek, ziemi ich korzeni, trwa teraz wojna i giną niewinni ludzie. Mamy trudny czas. Potrzebujemy pokoju. W tej koronacji wypraszamy pojednanie i pokój na świecie przez wstawiennictwo Maryi.

W symbolikę korony wplątamy duchowe dziedzictwo i historię, wdzięczność i szacunek.

Niebieski topaz - wdzięczność za pierwszą na świecie (lub jedną z pierwszych) kaplic ku czci Matki Bożej Trzykroć Przedziwnej wzniesioną poza Schönstatt.

3 niebieskie akwamaryny – wdzięczność, że trzykrotnie osobiście modlił się w tej kaplicy o. Józef Kentenich - założyciel Międzynarodowego Ruchu Szentsztackiego.

6 lilii z cyrkonii - wdzięczność za 6 sankturiów szentsztackich wybudowanych na polskiej ziemi po wojnie - już w nowych granicach Rzeczypospolitej Polskiej

5 kłosów - symbolika chleba dającego życie, nawiązanie do Sakramentu Eucharystii (Kurs Matka Chleba, który koronował obraz MTA w Kietrze w 1988 r. na Królową Matkę Żywego Chleba liczył 5 osób, stąd 5 kłosów); na bazie tamtej korony wykonana jest obecna (Korona Pojednania to dwie korony w jednej):

Splot tkacki - wdzięczność za świadectwo życia bł. Ryszarda Henkesa SAC - orędownika pojednania; wyrażenie potrzeby zgody i pokoju w ogarniętym wojnami świecie; splot jako symbolika pojednania - nawiązanie do Sakramentu Pokuty, pojednania człowieka z Bogiem i z drugim człowiekiem; ale też nawiązanie do historii Kietrza – niegdyś miasta tkaczy.

Niebieska kolorystyka kamieni – kolor maryjny srebrne lilie – symbol maryjny.

Korona peregrynuje po Polsce oraz Europie od 18 marca. Przebyła już ponad 3000 km. Była m.in. na Jasnej Górze, w Prasanktuarium w Schonsstatt, w Limburgu w kaplicy z relik-

wiami bł. Ryszarda Henkesa SAC (tam pobłogosławił ją osobiście postulator procesu beatyfikacyjnego Henkesa ks. prof. Manfred Probst), modlił się nad nią także i pobłogosławił żyjący bratanek błogosławionego Ryszarda Henkesa – 91 letni o. Vinzenz Henkes ISchP (szentsztacki ojciec adoracji).

Korona była także obecna i wy-madlana na Europejskim Kongresie Rodzin Szentsztackich w Wiedniu. Peregrynuje wśród rodzin szentsztackich Metropolii Katowickiej. Dziś zawitała do Zamysłowa.

Uroczysta koronacja odbędzie się 23 lipca 2023 r. i będzie połączona z obchodami 90. rocznicy poświęcenia kaplicy w Kietrze i obchodami III Światowego Dnia Dziadków i Osób Starszych.

Wszystko rozpocznie się o godz. 16:00 Eucharystią pod przewodnictwem abpa Adriana Galbasa SAC – metropolity katowickiego, Pallotyń i jednocześnie Delegata Konferencji Episkopatu Polski ds. Ruchu Szentsztackiego w Polsce, który w swoim zwołaniu biskupim ma słowa: Pax Christi (Pokój Chrystusa).

Spodziewamy się wielu gości z Polski i z zagranicy. Niech każdy z Was czuje się zaproszony na tę uroczystość!

Maryjo, Królowo Pojednania!
Oddajemy się Tobie.

Wyproś nam dar głębokiego pojednania z Bogiem i ludźmi.

Matko, niesiemy Ci koronę!

Wspieraj nas w drodze do dobrego poznania siebie i życia w wewnętrznej prawdzie.

Pragniemy żyć wiarą w Opatrzność Bożą w służbie Kościołowi i światu jako Twoje oddane narzędzia. Amen.

Zapraszamy serdecznie,

**RENATA I ZBIGNIEW
SZCZYRBA**

*Szentsztacka Liga Rodzin
archidiecezji katowickiej*

BOŻE CIAŁO 2023 - OŁTARZE

PROCESJA BOŻEGO CIAŁA 2023

PIERWSZA KOMUNIA ŚW. 2023

